

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 43/2563

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้โจทก์เป็นเอกชนยื่นฟ้องอธิบดีกรมที่ดิน ที่ ๑ เจ้าหน้าที่ของรัฐ และนาง ป. ที่ ๒ จำเลย ซึ่งเป็นเอกชนด้วยกัน อ้างว่า โจทก์เป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ เนื้อที่ ๑๑ ตารางวา ต่อมาจำเลยที่ ๒ ได้นำหลักฐานหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) เลขที่ ๗๖๙ ไปยื่นคำขอออกโฉนดที่ดินทับที่ดินพิพาทที่โจทก์ครอบครองและกระทำการโดยไม่สุจริตนำชี้รังวัดที่ดินพิพาทของโจทก์รวมเข้าไปด้วย ต่อมาเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดศรีสะเกษได้ออกโฉนดเลขที่ ๒๑๙๔๖ ให้แก่จำเลยที่ ๒ โดยรวมที่ดินแปลงพิพาทของโจทก์เนื้อที่ ๑๑ ตารางวาเข้าไปด้วย จึงเป็นการออกโฉนดที่ดินโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้โจทก์เป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทเนื้อที่ ๑๑ ตารางวา โดยห้ามจำเลยที่ ๒ เข้าเกี่ยวข้อง และเพิกถอนโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๑๙๔๖ ในส่วนที่ออกทับที่ดินพิพาท จำเลยที่ ๑ ให้การว่า การออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๑๙๔๖ ได้กระทำโดยชอบด้วยกฎหมายโดยอาศัยหลักฐาน น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๗๖๙ และไม่ปรากฏว่าโจทก์เป็นผู้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินพิพาท จำเลยที่ ๒ ซึ่งมีชื่อเป็นเจ้าของที่ดินตาม น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๗๖๙ จึงเป็นผู้มีสิทธิครอบครองในที่ดินพิพาทดีกว่าโจทก์ ส่วนจำเลยที่ ๒ ให้การว่า จำเลยที่ ๒ ได้ดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายในการนำหนังสือรับรองการทำประโยชน์เลขที่ ๗๖๙ เนื้อที่ ๙๑ ตารางวา ไปยื่นคำขอออกโฉนดที่ดินต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดศรีสะเกษ ทั้งในการรังวัดสอบเขตที่ดินโจทก์ซึ่งมีที่ดินข้างเคียงติดกับที่ดินของจำเลยที่ ๒ ก็ได้คัดค้าน ขอให้ยกฟ้อง เห็นว่า เมื่อพิจารณาลักษณะข้อพิพาทในคดีนี้ที่โจทก์มีคำขอให้เพิกถอนการออกโฉนดที่ดินแล้ว จะเห็นได้ว่าเป็นการโต้แย้งเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินพิพาทว่าสิทธิครอบครองในที่ดินพิพาทเป็นของโจทก์ตามที่กล่าวอ้างหรือเป็นกรรมสิทธิ์ของจำเลยที่ ๒ ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๑๙๔๖ ซึ่งไม่ว่าศาลจะวินิจฉัยว่าที่ดินพิพาทเป็นของโจทก์หรือของจำเลยที่ ๒ ย่อมกระทบต่อสิทธิในทางทรัพย์สินของเอกชนทั้งสองฝ่าย กรณีจึงเป็นข้อพิพาทระหว่างเอกชนกับเอกชนด้วยกัน โดยต่างฝ่ายต่างต้องพิสูจน์การได้มาซึ่งสิทธิในที่ดินเป็นสำคัญ เนื้อหาตามคำฟ้องของโจทก์จึงมิใช่การขอให้ศาลตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำของฝ่ายปกครอง แต่เป็นการขอให้ศาลรับรองและคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินของตน กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำวินิจฉัยที่ 43/2563 ศาลจังหวัดศรีสะเกษศาลผู้ส่งความเห็นศาลปกครองอุบลราชธานีศาลผู้รับความเห็นนางนิลทัย ธรรมวัตติ์โจทก์อธิบดีกรมที่ดิน ที่ 1 กับพวกรวม 2 คนจำเลย พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542 ป.ที่ดิน ป.พ.พ.

คำพิพากษา

คดีนี้โจทก์เป็นเอกชนยื่นฟ้องอธิบดีกรมที่ดิน ที่ ๑ เจ้าหน้าที่ของรัฐ และนาง ป. ที่ ๒ จำเลย ซึ่งเป็นเอกชนด้วยกัน อ้างว่า โจทก์เป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ เนื้อที่ ๑๑ ตารางวา ต่อมาจำเลยที่ ๒ ได้นำหลักฐานหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ ก.) เลขที่ ๗๖๙ ไปยื่นคำขอออกโฉนดที่ดินทับที่ดินพิพาทที่โจทก์ครอบครองและกระทำการโดยไม่สุจริตนำชี้รังวัดที่ดินพิพาทของโจทก์รวมเข้าไปด้วย ต่อมาเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดศรีสะเกษได้ออกโฉนดเลขที่

๒๑๙๔๖ ให้แก่จำเลยที่ ๒ โดยรวมที่ดินแปลงพิพาทของโจทก์เนื้อที่ ๑๑ ตารางวาเข้าไปด้วย จึงเป็นการออกโฉนดที่ดินโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้โจทก์เป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทเนื้อที่ ๑๑ ตารางวา โดยห้ามจำเลยที่ ๒ เข้าเกี่ยวข้อง และเพิกถอนโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๑๙๔๖ ในส่วนที่ออกทับที่ดินพิพาท จำเลยที่ ๑ ให้การว่า การออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๑๙๔๖ ได้กระทำโดยชอบด้วยกฎหมายโดยอาศัยหลักฐาน น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๗๖๙ และไม่ปรากฏว่าโจทก์เป็นผู้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินพิพาท จำเลยที่ ๒ ซึ่งมีชื่อเป็นเจ้าของที่ดินตาม น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๗๖๙ จึงเป็นผู้มีสิทธิครอบครองในที่ดินพิพาทดีกว่าโจทก์ ส่วนจำเลยที่ ๒ ให้การว่า จำเลยที่ ๒ ได้ดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายในการนำหนังสือรับรองการทำประโยชน์เลขที่ ๗๖๙ เนื้อที่ ๙๑ ตารางวา ไปยื่นคำขอออกโฉนดที่ดินต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดศรีสะเกษ ทั้งในการรังวัดสอบเขตที่ดินโจทก์ซึ่งมีที่ดินข้างเคียงติดกับที่ดินของจำเลยที่ ๒ ก็ได้คัดค้าน ขอให้ยกฟ้อง เห็นว่า เมื่อพิจารณาลักษณะข้อพิพาทในคดีนี้ที่โจทก์มีคำขอให้เพิกถอนการออกโฉนดที่ดินแล้ว จะเห็นได้ว่าเป็นการโต้แย้งเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินพิพาทว่าสิทธิครอบครองในที่ดินพิพาทเป็นของโจทก์ตามที่กล่าวอ้างหรือเป็นกรรมสิทธิ์ของจำเลยที่ ๒ ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๑๙๔๖ ซึ่งไม่ว่าศาลจะวินิจฉัยว่าที่ดินพิพาทเป็นของโจทก์หรือของจำเลยที่ ๒ ย่อมกระทบต่อสิทธิในทางทรัพย์สินของเอกชนทั้งสองฝ่าย กรณีจึงเป็นข้อพิพาทระหว่างเอกชนกับเอกชนด้วยกัน โดยต่างฝ่ายต่างต้องพิสูจน์การได้มาซึ่งสิทธิในที่ดินเป็นสำคัญ เนื้อหาตามคำฟ้องของโจทก์จึงมิใช่การขอให้ศาลตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำของฝ่ายปกครอง แต่เป็นการขอให้ศาลรับรองและคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินของตน กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม()แหล่งที่มาสำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการวินิจฉัยฯแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกาหมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเลขเหตุคดีเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินหมายเลข: คดีเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน131311. คำวินิจฉัยที่ 43/2563 พิมพ์คำพิพากษา ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำวินิจฉัยที่ 43/2563ศาลจังหวัดศรีสะเกษศาลผู้ส่งความเห็นศาลปกครองอุบลราชธานีศาลผู้รับความเห็นนางนิลทัย ธรรมวัตโจทก์อธิบดีกรมที่ดิน ที่ 1 กับพวกรวม 2 คนจำเลย พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542 ป.ที่ดิน ป.พ.พ. () - -

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/43/2563>